

Poniedziałek 11.05.2020

Miejscowość, w której mieszkam.

•Wysłuchanie wiersza I. R. Salach Dom.

Wiele wiosek, wiele miast
rozrzuconych w Polsce jest.

Takich małych, takich wielkich
bardzo pięknych miejsc.

Czy mieszkanie masz w Warszawie,
czy też domem twoim wioska,
wszyscy dobrze o tym wiedzą,
że to właśnie nasza Polska.

Każde dziecko bardzo kocha
zamieszkania swego miejsce:
domy, sklepy, parki, szkoły
i ulice – te najmniejsze.

Marzę, aby kraj swój poznać
od Bałtyku aż do Tatr,
a gdy zwiedzę Polskę całą,
to do domu wrócę.

•Rozmowa na temat wiersza. N. pyta dzieci: Jakie miejscowości leżą w Polsce? Co najczęściej znajduje się w miejscowościach zamieszkania? Gdzie najchętniej wracamy, gdy skończymy zwiedzać swój kraj?

•Poznanie (mapa-trzeci link) nazw regionów w Polsce oraz nazwy swojej miejscowości. Oglądanie herbu miejscowości/regionu, z której/z którego pochodzą dzieci.

N. prosi chętne dziecko o przypomnienie, gdzie na mapie znajduje się miejscowość, w której mieszkają, oraz jaki obszar stanowi region, w którym ta miejscowość leży. Podaje ich nazwy. Dzieci powtarzają nazwy miejscowości i regionu, dzielą je na sylaby, wyróżniają głoski w nagłosie. Dowiadują się, że miejsce ich zamieszkania to dla nich tak zwana mała ojczyzna. Poznają znaczenie tych słów.

N. przyczepia zdjęcie przedstawiające ich miejscowość (szósty link), a następnie kartonik z jej nazwą. Następnie wyjaśnia, czym jest herb. (czwarty, piąty link) Zwraca uwagę na to, z jakich elementów składa się herb. Przekazuje ciekawostki na temat jego powstania i znaczenia przedstawionych na nim symboli.

•Zabawy z nazwą miejscowości.

1.Zabawa intonacyjno-rytmiczna.

Dzieci wypowiadają za N. nazwę swojej miejscowości z różnym natężeniem głosu, z różną intonacją i w różnym tempie. Po kilku powtórzeniach N. wybiera inne chętne dzieci na swoje miejsce.

2.Zabawa słownikowa Dokończ po mnie.

Dzieci kończą zdania rozpoczęte przez N.

Miejscowość, w której mieszkam, to...

Mieszkam w... przy ulicy...

Lubię swoją miejscowość, bo...

Moje przedszkole znajduje się w... przy ulicy...

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 3 Dzieci : -przyklejają w ramce widokówkę, zdjęcie lub rysują wybrane miejsce ze swojej miejscowości, - ozdabiają ramkę według własnego pomysłu, - oglądają herby miast: Gdańska, Łodzi, Katowic, - rysują obok nich herb swojej miejscowości.

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 4 Dzieci : -rysują po śladach – od obrazków dzieci do zdjęć, - mówią, gdzie mieszka każde dziecko, - podkreślają nazwy pojazdów, które

mogą spotkać w swojej miejscowości.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 3 Dzieci: - przyklejają w ramce widokówkę, zdjęcie lub rysują wybrane miejsce ze swojej miejscowości, - ozdabiają ramkę według własnego pomysłu, - oglądają herby miast: Gdańska, Łodzi, Katowic, - rysują obok nich herb swojej miejscowości.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 4 Dzieci: -rysują po śladach – od obrazków dzieci do zdjęć, -mówią, gdzie mieszka każde dziecko, - rysują domy po śladach, dorysowują okna. Zabawa ruchowa z pokazywaniem (siódmy link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz5.pdf>

Poznanie nazw regionów w Polsce

https://pl.wikipedia.org/wiki/Podzia%C5%82_administracyjny_Polski

Herby miast wojewódzkich w Polsce

<https://www.youtube.com/watch?v=DpiZN5Zyt2s>

Herb Lublina

https://pl.wikipedia.org/wiki/Herb_Lublina

miejscowość w której mieszkam – Dys

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Dys>

zabawa ruchowa z pokazywaniem

<https://www.youtube.com/watch?v=S5TFdKc6TB4>

Wtorek 12.05.2020

Miasta , miasteczka.

- Wprowadzenie do tematu zajęć. Rozwiązanie zagadki słuchowej.

N. odtwarza nagranie odgłosów ulicy (trzeci link). Pyta dzieci: Dla jakiej miejscowości są charakterystyczne te odgłosy? Dzieci odgadują, że chodzi o duże miasto. N. pyta dalej: Jakie pojazdy spotykamy w dużym mieście? Dzieci wybierają obrazki odpowiednich pojazdów, np.: tramwaju, autobusu. Następnie N. pyta: W jakich miejscowościach nie ma np. tramwajów? Dzieci odgadują, że chodzi o małe miejscowości, takie jak małe miasteczka czy wsie. N. zaprasza dzieci do wysłuchania opowiadania, w którym będzie mowa o dwóch takich miejscach.

- Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby A u nas...

Książka (s. 68–71) dla każdego dziecka.

Dzieci siedzą w kole. Otwierają książki i słuchają opowiadania czytanego przez N.

Olek mieszka w Warszawie od urodzenia i kocha to miasto. Lubi przyglądać się samochodom mknącym po szerokich ulicach, słuchać warkotu silników, zachwycają go wysokie budynki, z dumą myśli o Stadionie Narodowym. Przepada za wizytami w Centrum Nauki Kopernik, w pizzerii na Starym Mieście, w lodziarni na Saskiej Kępie. Lubi hałas, gwar, tłum. Jest przekonany, że Warszawa to najlepsze miejsce na świecie.

– Dlaczego? – spytał Felek, nowy kolega z klasy, który przeprowadził się z małej, cichej miejscowości.

– Co za pytanie? Bo jest duża – odpowiedział Olek.

– Co w tym takiego dobrego? U nas miałem blisko do szkoły, do kolegów i do sklepu, a tu wszędzie daleko – zauważył Felek.

– Za to do kina miałeś dalej. Było u was chociaż jedno multikino albo park rozrywki i kręgielnia? Na pewno nie. – Olek starał się przekonać Felka, że mieszkanie w stolicy ma same dobre strony. Mówił o placach zabaw, fontannach nad Wisłą, o teatrach dla dzieci, występach klaunów na placu Zamkowym, o muzeach, zabytkach, o pięknych pawiach w Łazienkach, na koniec wspominał nawet o operze. Mimo to Felek nie był przekonany. „A u nas sami robimy teatr, amatorski”, marudził, „A u nas wszędzie jest zielono, nie tylko w parku”, „A u nas ptaki śpiewają jak w operze”, „A u nas wszyscy się znają”, „A u nas bażanty i zające przychodzą pod sam dom”.

Olek musiał przyznać, że Felek ma trochę racji. Mimo to uważał, że Warszawa nawet bez bażantów i zające pod oknem jest przepiękna. Wieczorem, gdy patrzył na oświetlone ulice i mosty, czuł się jak w zaczarowanym świecie. Przed jego oczami rozgrywał się niezwykle pokaz światła i cieni. Któregoś dnia zaprosił Felka do siebie, żeby mu pokazać najładniejsze zdjęcia nocnej Warszawy zrobione przez mamę i tatę.

– Wezmę piłkę, pogramy potem na podwórku – ucieszył się Felek.

Olek się zawahał. – U nas jest zakaz gry na podwórku – powiedział niechętnie.

– Naprawdę? – Felek szeroko otworzył oczy. Dopiero gdy zobaczył tabliczkę z zakazem na ścianie bloku kolegi, uwierzył, że to nie żart. – Rowerami też zakazują wam jeździć? – spytał ze współczuciem.

– Można jeździć po ścieżkach rowerowych – bąknął Olek. Zrozumiał, że nie będzie łatwo przekonać Felka do zachwyty nad Warszawą, więc zwrócił się o pomoc do rodziców. Po długiej naradzie wspólnie ułożyli pewien plan.

W sobotę cała rodzina Olka i zaproszony przez nią Felek pojechali do zoo. Felek nie mógł oderwać oczu od egzotycznych zwierząt, które dotąd widział tylko w telewizji. Ani razu nie powiedział „A u nas...”. Brzuchate słonie, przegowane tygrysy, pękate hipopotamy i długoszyje żyrafy wprawiały go w zachwyt.

– Czytałem, że żyrafy śpią tylko dwie godziny na dobę – powiedział tata.

– Ciekawe, co robią po obudzeniu? – zastanawiał się Felek.

– Myją szyję – włączyła się do rozmowy Ada.

– To możliwe – zgodził się z nią Felek, zadzierając głowę, żeby spojrzeć żyrafie w oczy.

Olek był zadowolony z wrażenia, jakie zrobił na Felku ogród zoologiczny. Być może przekonał go, że mieszkanie w stolicy jest bardzo przyjemne. Spojrzał pytająco na kolegę.

– Podobało mi się – przyznał Felek. Jednak po namyśle dodał z figlarnym uśmiechem: – A u nas widziałem krowę w okularach.

•Rozmowa na temat opowiadania.

Książka (s. 68–71) dla każdego dziecka.

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i opowiadają o Warszawie. Odczytują, co mówi o Warszawie Olek. Następnie opowiadają o małych miejscowościach. Odczytują, co o małym mieście mówi Felek (6-latki). Wymieniają zwierzęta, jakie spotykamy w zoo. Odczytują tekst (6-latki). Nazywają zwierzęta spotkane w zoo. N. kontynuuje rozmowę na temat opowiadania. Pyta dzieci, co jeszcze możemy powiedzieć o Warszawie i o małej miejscowości. Uzupełnia informacje.

•Praca z mapą Polski(czwarty link). Zabawy słownikowe – tworzenie nazw mieszkańców od nazw miejscowości.

N. pokazuje dzieciom, jakimi symbolami są oznaczone na mapie małe miasteczka i aglomeracje miejskie (wyjaśnia pojęcie aglomeracja). Wskazuje, gdzie leży Warszawa – miasto, o którym m.in. była mowa w opowiadaniu. Następnie N. prosi chętne dziecko o wskazanie na mapie Polski położenia miejscowości ich zamieszkania, a także miejscowości położonych najbliżej. Proponuje zabawę. Chętne dziecko wskazuje palcem na mapie duże miasto. N. (lub dziecko 6-letnie) odczytuje nazwę tego miasta, a pozostałe dzieci tworzą nazwy mieszkańców od tej nazwy, np.: Wrocław – wrocławianin, Zakopane – zakopianin. Na

koniec dzieci określają, czego na mapie jest więcej: małych miasteczek czy dużych miast.

- Rundka w kole. Wypowiedzi na temat: Za co lubię swoje miasto (swoją miejscowość).

Dzieci przekazują sobie pocztówkę z widokiem miejscowości ich zamieszkania. Kolejno wypowiadają się o tym, za co lubią swoje miasto (swoją miejscowość).

- Zabawa dramatowa Turyści. Tworzenie krótkich dialogów.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich wciela się w rolę turysty, drugie to mieszkaniec ich miejscowości. Zadaniem mieszkańca jest zachęcenie turysty do zwiedzenia najciekawszych miejsc znajdujących się w jego miejscowości. Po kilku minutach zamieniają się rolami. Na koniec N. zaprasza kilka chętnych par do zademonstrowania dialogów.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz.5 , nr 5 Dzieci:- rysują po swojej drodze do przedszkola, - rysują to, co miały po drodze, - opowiadają o swojej drodze do przedszkola, -kończą rysować samochody według wzoru, kolorują rysunki.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz.5 , nr 7 Dzieci:- czytają, co mówią dzieci o swoich domach,- łączą teksty z odpowiednimi zdjęciami, - odczytują wyraz miasto, - odszukują wśród naklejek obrazki kojarzące się z miastem, nakleją je w ramkach.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 5 Dzieci: -rysują po swojej drodze do przedszkola, - rysują to, co miały po drodze, - opowiadają o swojej drodze do przedszkola, -kończą rysować samochody według wzoru, kolorują rysunki.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 6 Dzieci: - słuchają, co mówią dzieci o swoich domach, - wskazują odpowiednie zdjęcia, - odczytują z N. wyraz miasto,- odszukują wśród naklejek obrazki kojarzące się z miastem, nakleją je w ramkach.

Interaktywna kolorowanka - Miasto nocą (piąty link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz5.pdf>

nagranie odgłosów ulicy, pojazdów

<https://www.youtube.com/watch?v=PcTVgCWMBQM>

mapa Polski

http://www.imap24.pl/Grafika_href/3_big.png

interaktywna kolorowanka - Miasto nocą

<https://www.kolorowankionline.net/miasto-noca>

Środa 13.05.2020

Z wizytą w skansenie.

Poznajemy historię i kulturę swojej miejscowości (swojego regionu) lub wybranego miasta przez zaproszonego gościa – rozmowa z gościem.

Zaproszonym gościem może być twórca ludowy, pracownik muzeum, lokalny animator kultury lub rodzic jednego z przedszkolaków, którego pasją jest np. poznawanie kultury regionalnej.

- Powitanie zaproszonego gościa.

N. wita wszystkich i przedstawia gościa, od którego dzieci dowiedzą się wielu ciekawych wiadomości na temat miasta Kraków.

N. zaprasza gościa do zajęcia przygotowanego wcześniej miejsca.

- Słuchanie wiersza Jerzy Kierst pt: Czy to Kraków? czytanego przez gościa.

Z Mariackiej wieży na srebrnej trąbce.

Co to za koncert?

A pod Wawelem do jamy ścieżka.

Kto w jamie mieszkał?

Kogut na Rynku macha skrzydłami.

Kto jeździł na nim?

Konno, z buławą, z brodą do pasa.

Któż to tak hasa?

U czapki pióro i wiatr w sukmanie.

Co to za taniec?

Kłębami dymów światła zasnute.

Czy znasz tę hutę?

Ten Wawel, Rynek, gołębi dwieście,

w jakim to mieście?

Zaproszona osoba rozmawia z dziećmi na temat wiersza oraz dzieli się z dziećmi swoją wiedzą. W skrócie przedstawia historię i dorobek kulturowy miasta Kraków.

- Strój regionalny lub zdjęcia tego stroju. Oglądanie zdjęć- zabytków Krakowa (plik do pobrania)

- opowiada o historii miejscowości, (czwarty link)

- Wysłuchanie Hejnału Mariackiego (plik do pobrania)

- zapoznaje z legendą związaną z powstaniem miejscowości lub jej herbu- Legenda „O smoku Wawelskim“ (trzeci link)

- opowiada o kulturze ludowej, omawia strój regionalny lub pokazuje zdjęcia tego stroju,

- Smok Wawelski - piosenka dla dzieci (piąty link)

- Rozmowa i zabawy na temat: W skansenie. (szósty link)

Zaproszony gość:

- zapoznaje dzieci ze znaczeniem słowa skansen i pokazuje na mapie Polski skansen położony najbliżej miejsca ich zamieszkania; zachęca dzieci do odwiedzenia tego miejsca wspólnie z rodzicami,

- pokazuje przyniesione wytwory sztuki ludowej; informuje dzieci, z czego są zrobione, i demonstruje sposób wykonania jednego z nich, np. wycinanki regionalnej,

- proponuje zabawy językowe z zastosowaniem wyliczanki ludowej, wypowiada gwarą regionalną przysłowia ludowe, zachęca dzieci do ich powtórzenia,

- proponuje wykonanie tańca regionalnego, poznanie i wspólne zaśpiewanie znanych piosenek i przyśpiewek ludowych.

- Karta pracy (6-latków) (pierwszy link), cz. 5, nr 7 Dzieci: - skreślają litery, które tworzą nazwy podanych obrazków; z pozostałych liter (po przekątnej) odczytują hasło, - piszą po śladach liter; w zależności od tego, gdzie mieszkają, skreślają określenie, które nie pasuje, - odczytują wyraz wioska, - odszukują wśród naklejek obrazki kojarzące się z wioską, nakleją je w ramkach.

- Karta pracy (5-latków) (drugi link), cz. 5, nr 7 Dzieci: - rysują swój dom z otoczeniem, - podają nazwę swojej miejscowości; określają, czy jest to miasto czy wioska, - odczytują z N. wyraz wioska, - odszukują wśród naklejek obrazki kojarzące się z wioską, nakleją je w ramkach.

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbook.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbook.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz5.pdf>

Legenda „O smoku Wawelskim“ <https://www.bajkowyzakatek.eu/2010/11/legendy-polskie-o-smoku-wawelskim.html>

Wirtualny spacer po Krakowie <https://www.youtube.com/watch?v=hsa8xmGBiis>

Smok Wawelski - piosenka dla dzieci

<https://www.youtube.com/watch?v=UEDujCiSLYo>

w skansenie

<https://www.youtube.com/watch?v=nik78E9C9wU>

Czwartek 14.05.2020

Zawody w mojej miejscowości.

Słuchanie wiersza M. Strękowskiej-Zaremby Małe miasteczko.

W małym miasteczku nie ma wieżowców,
schodów ruchomych ni zoo,
lecz drzew tu więcej, kwiatów i ptaków,
które śpiewają wesoło.

Dokoła rynku stoi rząd domów

w siedmiu kolorach tęczy;

ruch jest nieduży, spokojnie, miło,

czasami pszczoła zabrzęczy.

Czyste powietrze pachnie zielenią,

na niebie świeci słońeczko,

wszędzie jest blisko, ludzie się znają,

dbają o swoje miasteczko.

•Rozmowa na temat wiersza. N. pyta dzieci: Czego nie ma w małym miasteczku? Czego w małym miasteczku jest więcej? Co to znaczy: dbać o swoje miasteczko? N. pyta: Czym zajmują się dorośli w naszej miejscowości? Jakie wykonują zawody?

•Praca ludzi w różnych zawodach

film edukacyjny dla dzieci (trzeci link).Rozwiązywanie zagadek. Poznawanie zawodów charakterystycznych dla miejscowości zamieszkania.

W tej części zajęć N. uwzględnia zawody najczęściej spotykane w miejscowości zamieszkania dzieci. Po odgadnięciu zagadek dzieci wybrzmiewają głoski w nagłosie słów będących ich rozwiązaniami.

•Zagadki obrazkowe Kto tu pracuje?

N. stopniowo odsłaniania kartki, pod którymi zawiesiła wcześniej zdjęcia: sklepu, szkoły, przychodni. Dzieci nazywają obiekt przedstawiony na zdjęciu i podają nazwy zawodów, biorąc pod uwagę przedstawione miejsce pracy, np.: sklep – sprzedawca, szkoła – nauczyciel, przychodnia – lekarz.

•Czyje to ubranie? Rozpoznawanie zawodu po charakterystycznym elemencie ubioru.

N. pokazuje dzieciom element ubioru osoby wykonującej dany zawód, np.: czapkę z naszywką przedstawiającą chleb – piekarz, hełm – strażak.

•Zagadki pantomimiczne Kto wykonuje takie czynności?

Wybrane dzieci kolejno losują obrazki. Gestami i ruchami ciała inscenizują daną czynność.

Pozostałe dzieci odgadują, o jaki zawód chodzi, np.: kopanie – ogrodnik, zamiatanie – dozorca, trzymanie kierownicy – taksówkarz (kierowca).

Na koniec N. pyta dzieci: Jakie korzyści czerpią mieszkańcy dzięki pracy ludzi wykonujących poszczególne zawody? Dzieci wypowiadają się swobodnie. N. uzupełnia informacje.

•Część badawcza – Co jest cięższe?

N. nawiązuje do poniedziałkowej wycieczki, podczas której dzieci odwiedziły m.in. sklep i obserwowały pracę sprzedawcy. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat swoich obserwacji i doświadczeń w dokonywaniu zakupów z rodzicami w sklepie. N. informuje je, że różne towary w sklepie mają różną masę. Robiąc zakupy, nie możemy wybrać samych najcięższych produktów, gdyż moglibyśmy ich nie unieść. Pyta dzieci, po czym poznałyby, który produkt jest cięższy od innych. Dzieci wypowiadają się swobodnie. Następnie N. zaprasza je do zabawy.

•Odgadywanie masy dwóch przedmiotów.

Dzieci siedzą w kole. N. pokazuje im pluszową maskotkę oraz gumową zabawkę. Dzieci przekazują sobie zabawki. Oglądają je z każdej strony, po czym na oko szacują ich masę; zastanawiają się, który przedmiot jest cięższy. Następnie N. proponuje dzieciom sprawdzenie

masy w inny sposób.

- Ważenie za pomocą samodzielnie skonstruowanej wagi.

N. konstruuje wagę za pomocą patyka, dwóch przezroczystych torebek oraz sznurka. Torebki zawiesza na końcach patyka, na jego środku mocuje uchwyt. Do jednej torebki wkłada np. pluszową maskotkę, a do drugiej – po jednym klocku. Dokłada klocki dotąd, aż ramiona wagi się wyrównają. Na kartce, przy obrazku przedstawiającym pluszową zabawkę, N. rysuje odpowiednią liczbę kresek oznaczającą liczbę klocków użytych do zważenia. Podobnie N. waży gumową zabawkę. Na koniec prosi wybrane dziecko o przeliczenie kresek postawionych przy poszczególnych obrazkach i podanie ich liczby. Dzieci liczą kreski i wspólnie dochodzą do wniosku, że cięższy przedmiot to ten, do którego zważenia użyto większej liczby klocków.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 8 Dzieci:- w każdej parze kolorują to, co jest cięższe, - rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 9 Dzieci:- oglądają różne rodzaje wag, - odczytują zdania, - słuchają wypowiedzi 5-latków, -kończą rysunki wag według wzoru, a potem je kolorują.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 8 Dzieci: -w każdej parze kolorują to, co jest cięższe,- rysują szlaczek po śladzie.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 9 Dzieci: -oglądają różne rodzaje wag,- słuchają wypowiedzi 6-latków, -oglądają obrazki, -kolorują tyle kwadratów obok rysunków misia i lalki, ile jest odważników na szalkach podczas ich ważenia, - odpowiadają na pytanie: Co jest cięższe: miś czy lalka?, - kończą rysunki wag według wzoru, a potem je kolorują.

- Zabawa ruchowa z elementem rzutu i celowania – Śmieci, do kosza.

Dzieci pobierają od N. po dwa arkusze gazety i zgniatają je, formując dwie kule. Ustawiają się w rzędzie, jedno za drugim. N. umieszcza przed nimi kosz. Dzieci kolejno wypowiadają słowa rymowanki K. Wilk i wrzucają do kosza papierowe kule (śmieci): raz lewą ręką, raz prawą ręką.

Jeden, dwa,

do kosza

śmieci wrzucam ja.

Zabawa powtarza się kilkakrotnie. Za każdym razem dzieci liczą swoje trafienia. Na koniec każde dziecko podaje liczbę trafień. N. ogłasza zwycięzcę.

Piosenka zawody (czwarty link)

Zabawa ruchowa – Maszynista zuch (piąty link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz5.pdf>

Praca ludzi w różnych zawodach

film edukacyjny dla dzieci

<https://www.youtube.com/watch?v=L9aO0GN9BEo>

piosenka zawody

https://www.youtube.com/watch?v=u_2RTNZvFrc

zabawa ruchowa - maszynista zuch

<https://www.youtube.com/watch?v=i76ClBnx2Ik>

Piątek 15.05.2020

Listy, pocztówki, adresy.

•Wprowadzenie – odnalezienie skrzyni z przesyłkami.

N. informuje dzieci o listonoszu, który rano przyniósł do przedszkola przesyłkę. Mówi, że położyła tę przesyłkę gdzieś w sali i nie może jej teraz odnaleźć. Prosi dzieci o pomoc w jej odszukaniu. Pamięta, że paczka była zielona. Dzieci szukają zielonego pudełka. Po odnalezieniu go N. wkłada swoje dłonie do pudełka, wybiera jedną przesyłkę, spogląda na nią i, nie wyjmując jej z paczki, opisuje ją, mówi zagadki K. Wilk.

Prostokąt mamy,

w niego listy przed wysłaniem wkładamy. (koperta)

Od listonosza dostajesz,

widoki rozpoznajesz.

Mało jest do czytania,

więcej do oglądania. (pocztówka)

•Zabawa dydaktyczna Listy i pocztówki.

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie. N. wyklada na środek zawartość paczki. Dzieci wypowiadają się na temat tego, co zawiera paczka, nazywają przesyłki. Omawiają ich wygląd. N. zwraca uwagę na umieszczone na kopertach i pocztówkach adresy, znaczki pocztowe, stemple. Następnie prosi dzieci o wyjaśnienie znaczenia słów adresat i nadawca. N. informuje dzieci, że w niektórych bardzo małych miejscowościach nie ma ulic. Chcąc wysłać list do osoby mieszkającej na wsi, na kopercie pisze się tylko jej imię i nazwisko, nazwę miejscowości i numer domu.

Następnie N. pyta dzieci, jak mogłyby podzielić te przesyłki. Dzieci grupują przesyłki na listy i pocztówki. N. pyta je, czy udałoby się im dokonać dalszego podziału. Dzieci segregują listy na te, które są w kopertach oznaczonych kołami, i na te, które są w kopertach oznaczonych kreskami. Pocztówki zaś rozdzielają na te, które przedstawiają widok miasta, i na te, które przedstawiają wieś. Za każdym razem dzieci liczą elementy w zbiorach i w podzbiorach; ustalają, których przesyłek jest więcej i o ile.

•Rozmowa na temat sposobów komunikowania się na odległość (pisanie listów, e-maili, esemesów, wysyłanie pocztówek, ememesów).

N. kontynuuje rozmowę. Pyta dzieci: Po co piszemy listy? Dlaczego wysyłamy pocztówki? Dzieci udzielają odpowiedzi. N. pyta dalej: W jaki jeszcze inny sposób możemy się komunikować z kimś, kto mieszka w innej miejscowości? Dzieci udzielają odpowiedzi. N. je uzupełnia. Informuje, że dzięki postępowi technicznemu obecnie coraz częściej stosowanymi formami komunikowania się są: dzwonienie do siebie, pisanie e-maili, wysyłanie krótkich wiadomości tekstowych zwanych esemesami, a także wysyłanie zdjęć w formie ememesów.

•Petycja do władz lokalnych.

N. prowadzi z dziećmi rozmowę na temat ciekawych miejsc znajdujących się w pobliżu miejsca ich zamieszkania. Pyta dzieci, co chciałoby, aby znajdowało się bliżej ich miejsca zamieszkania. Mówi dzieciom, że mieszkańcy mogą napisać specjalne pismo do osób sprawujących władzę na danym terenie, zawierające ich prośby. Przybliża dzieciom pojęcie petycja.

Petycja to dokument zawierający prośbę lub żądanie. Pod petycją podpisuje się wiele osób. Petycję składa się do władz lokalnych. Wyróżnia się także petycje ustne.

N. zaprasza dzieci do opracowania petycji w formie rysunku. Dzieli je na zespoły. Każdemu zespołowi wręcza kartkę w kształcie koła. Dzieci umawiają się, co narysują, i wykonują rysunki. Następnie zespoły omawiają swoje prace. N. nakleja poszczególne koła wokół jednego koła i prosi dzieci 6-letnie o ułożenie z rozsypanki literowej napisu petycja. Przykleja napis na środkowym kole. Składa płatki kwiatka i wkłada do koperty. Adresuje kopertę – na głos wypowiada nazwę urzędu, nazwisko osoby sprawującej władzę na danym terenie (np.

wojewody, starosty, wójta, burmistrza, sołtysa), ulicę, przy której znajduje się siedziba władz, kod pocztowy i nazwę miejscowości. Informuje dzieci, że w najbliższym czasie wybiorą się do urzędu, aby przedstawić petycję odpowiednim władzom.

• Zabawa ruchowa Rozsypane przesyłki.

N. rozkłada na dywanie dużo kopert oraz kartek pocztowych, najlepiej z widokiem miejscowości zamieszkania dzieci. Opowiada o listonoszu, któremu rozsypały się przesyłki. Prosi dzieci o pomoc. Na sygnał dzieci starają się jak najszybciej pozbierać wszystkie koperty i kartki i włożyć do czerwonego pudełka z otworem na listy – do skrzynki pocztowej. Zabawa powtarza się kilkakrotnie. Za każdym razem dzieci głośno liczą zebrane przesyłki.

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 10 Dzieci: rysują obok takie same wzory jak podane, -rysują w polach odpowiednią liczbę małych kół.-

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 5, nr 11 Dzieci:- oglądają obrazek przedstawiający koła nałożone na siebie,

-kolorują rysunki kół na odpowiednie kolory, - kończą rysować kwiatki według wzoru, kolorują kwiatki.

• Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 10 Dzieci: -rysują obok takie same wzory jak podane, - rysują w polach odpowiednią liczbę małych kół.

• Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 5, nr 11 Dzieci: -oglądają obrazek przedstawiający koła nałożone na siebie, - kolorują rysunki kół na odpowiednie kolory, - kończą rysować kwiatki według wzoru, kolorują kwiatki.

Zrób to sam: Kolorowe koperty z papieru – praca plastyczna (czwarty link)

Utrwalenie piosenki – zawody (piąty link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-5.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz5.pdf>

Klik Klik Mniam Mniam - droga listu od nadawcy do odbiorcy

<https://www.youtube.com/watch?v=PgvZp7lD4AA>

Zrób to sam: Kolorowe koperty z papieru – praca plastyczna

<https://www.youtube.com/watch?v=HiqI7Kx9UXU>

piosenka zawody

https://www.youtube.com/watch?v=u_2RTNZvFrc